

מוצאי יו"ט ראשון של פסח פ"ד

אחרי מיטתו של ידידי היקר הבה"ח אריאל יהושע יוסקוביץ' ז"ל

נכתב מלב שעוד שותת דם ע"י חבר מהשיבה לצעירים

יש היום נטיה להפוך כל נפטר לאיש אלוקים מופלג וגדול.

מישהו שאל אותי אחרי הפטירה, "תגיד לי הוא היה מהסוג של האלה שנפטרים? המלאכים הקדושים והטהורים?", אז זהו, שלא. ממש לא.

אריאל ז"ל היה בן אדם רגיל לכל דבר וענין.

ישיבע-בוחר אמיתי עם כל מה שזה כולל, חיזוקים, משברים, עליות, נפילות, קבלות, הצלחות, כישלונות, והכל. ולכן החלל כואב שבעתיים.

כי זה לא המלאך שכל היום למד והתפלל בתענית דיבור..

זה אריאל!! אריאל שלנו!!

אריאל שלמדנו איתו, ואריאל שהתבטלנו איתו.

אריאל שדיברנו עליו לשון הרע ואריאל שכנראה גם דיבר עלינו לשון הרע.

אריאל שהיה חבר טוב, ואריאל שלפעמים גם רבנו איתו.

בקיצור: מישהו משלנו!

"משלנו" פירושו האנשים הרגילים. אנשים שרוצים לעבוד את ה' אבל יש להם בנוסף ליצר הטוב גם יצר הרע.

ואנחנו לא אנשים זולים ומרוקנים, אנחנו פשוט אנשים רגילים!

והיו בו באריאל נקודות זוהר מיוחדות, אבל אני מדגיש: הוא לא היה מלאך! הוא היה בן אדם משלנו!

כמו שכל אחד מאיתנו מאיר בזוית מסוימת יותר מכולם.

מי במידת הזריזות ומי במידת הזהירות, מי בתורה ומי בעבודה. אנשים רגילים.

אריאל ז"ל ניכר הרבה פעמים בתפילה מיוחדת, הייתה בו זכות לב טהורה שהביאה לקרבת אלוקים,

איני זוכר את תפילתו בקביעות, אבל אני זוכר פעם-פעמים שראיתי אותו בשמו"ע וקנאתי.

פעם התבטא באוזני, "כמה כיף זה להתחיל פסוקי דזימרא מוקדם כל התפילה נראית אחרת".

כמו כן בתפילין שלו מעולם לא דיבר דברים בטלים. וכמדו' שכך הורה לאחרים כשהשאל להם את שלו.

פעם בשבוע הייתה לו קביעות ללוות את ראש הישיבה לביתו, וזכור לי שגם לעוד רמי"ם הייתה לו קירבה מיוחדת,

כנראה שגם בחברתם הוא היה רצוי ואהוב.

היה נקי במיוחד בתחום פגעי הטכנולוגיה. בבית אין להם אפ'י מחשב, אבל הוא לא פיתח שום חסכים.

ובפרט בעיני קדושה שהיה טהור ברמה נדירה, וכמו שהזכירו בהספדים ברמיזה.

ועכשיו חסרנו עצם מעצמותנו ובשר מבשרנו!

הלב עוד לא מעכל. זה כואב. זה מייסר. זה לא נתפס. אריאל שלנו. משלנו.

אבל זה יעבור. גזירה על המת שישתכח מן הלב.

ניסיתי לנצל את השעת-חימום ע"מ להביע את הרגשות של כולנו.

ויהי רצון שיהיה מליץ יושר לכולם, ושנזכה להתרומם ולהתעלות מתוך הכאב הקשה. אכ"ר.